ara.cat
emprenem
Créixer, talent, empresa, innovació
Nou butlletí

Tomas, recorda que has de verificar el teu e-mail per seguir fent servir el teu usuari de l'ARA.

Neoboron
ONLY €7
SHOP NOW

El gran dilema europeu contra el coronavirus: solidaritat o tecnologia?

La cimera d'aquesta setmana suposa un xoc entre dues visions sobre el futur

4 min. PROFESSOR A LA UNIVERSITAT DE ST. GALLEN (SUÏSSA) 19/07/2020 10:52

TOMÀS CASAS
+ Segueix-me

3 Comparteix Guarda

El president espanyol, Pedro Sánchez, amb el primer ministre holandès, Mark Rutte, aquesta setmana / EFE/ Moncloa / Fernando Calvo

Alemanya i els països pròspers d'Europa, molts d'ells estats petits, es troben davant d'un disjuntiva que condicionarà el futur europeu. Sobre la taula hi ha dues estratègies legítimes: l'opció solidaritat i l'opció tecnologia. Qui no voldria implementar-les totes dues alhora! Però no, ens trobem davant una disjuntiva: totes dues opcions són costoses i Europa amb prou feines pot pagar-ne una.

Els arguments a favor de l'opció solidaritat són coneguts i la premsa espanyola se'n fa fet seus gairebé sense fissures. Personalitats com la cancellera Merkel o l'economista Xavier Sala i Martín tendeixen a la solidaritat, que era també la filosofia del programa de Nadia Calviño com a candidata a presidenta de l'Eurogrup. Davant d'aquesta opció s'està creant un contrarelat des de sectors productius europeus que miren amb aprensió cap a València i la Xina.

→
Guia per entendre què hi ha en joc a la cimera europea pel pla de recuperació

Els defensors de l'opció tecnologia pensen que els èxits d'Alemanya contenint el coronavirus no tindran continuïtat en l'economia post covid-19, on l'èmfasi ha de ser la generació de riquesa. El cas més il·lustratiu que addueixen és la indústria automobilística: Europa acabarà produint el ferro, mentre que la matèria gris se l'enduran uns altres. Concretament, el sistema operatiu dels vehicles i les dades dels conductors no seran pas europeus i, per tant, tampoc els corresponents beneficis i llocs de treball. En l'economia digital post covid-19 els guanyadors semblen escrits: els EUA i la Xina.

Les imatges d'Amèrica als telenotícies semblen desmentir aquesta afirmació, però ni les enrevessades eleccions presidencials ni l'emprenyament al carrer tenen tanta rellevància per a la competitivitat com el *know-how* tecnològic de les grans empreses americanes. Aquestes empreses, gràcies a la seva creativitat, a les dades que han acumulat i als seus núvols intel·ligents incrementaran inexorablement el seu domini en tots i cadascun dels sectors de l'economia europea. Són imparables perquè innoven millor, i el formidable estat americà les ajuda.

Els defensors de l'opció tecnologia creuen que molts d'aquests diners no crearan llocs de treball ni rendiran.

L'ascendència de la Xina segueix sent espectacular i funcionen tant les empreses com el sistema en conjunt (la hipercompetitivitat dels seus mercats, els ecosistemes industrials o les institucions que generen capital humà en gran quantitat i qualitat). La resposta de la Xina al covid-19 ha sigut l'austeritat (ha destinat el 4% del PIB a combatre'l), mentre els recursos s'inverteixen estratègicament en intel·ligència artificial, telemedicina o fabriques a les fosques (amb robots que no requereixen l'espectre lluminós ni vacunes). El sistema incentiva les elits econòmiques perquè operin models de negoci innovadors, que afegeixen valor. Sembla que el sistema funciona, i aquesta setmana la Xina ha s'ha convertit en la primera gran economia a sortir de la recessió amb un creixement durant el segon trimestre d'un 3,2%.

La resposta europea

A Europa, la resposta fiscal (entre injeccions directes i ajornaments) representa l'opció solidaritat. A Alemanya els ajuts superen el 20% del PIB; a França i Itàlia estan a prop d'un 15%; a Espanya no s'arriba al 5%. Òbviament a aquests diners se'ls ha d'afegir l'equivalent del 5% que s'espera de la UE. Però qui beneficiaran aquests recursos? Alitalia, per exemple, rebrà uns 3.000 milions. Els defensors de l'opció tecnologia creuen que molts d'aquests diners no crearan llocs de treball ni rendiran. Tampoc resoldran el problema bàsic d'Europa: la falta de posicions estratègiques en l'economia digital.

Els que aposten per l'opció solidaritat avisen que Europa es trencarà si els països afectats reben menys del que es just.

Un missatge dels que aposten per l'opció solidaritat és que Europa es trencarà si els països afectats reben menys del que és just. En canvi, els defensors de l'opció tecnologia creuen que un demanaire mai pensarà que ha rebut prou i que, si Europa es trenca, serà per dos motius ben diferents. El primer és que, sense grans apostes tecnològiques, les empreses que avui encara generen valor perdran el tren (arribats a aquest punt, la solidaritat es podrà finançar encara menys). El segon és que els països pagadors arribin a la conclusió que la UE ja no interessa. Aquest no és un debat nord i sud, sinó entre treballadors, empreses i altres forces productives i no productives. Plantejaments així explicarien per què la presidència de l'Eurogrup ha sigut per a l'irlandès Donohoe (que no era el candidat de Merkel, però sí el de molts que es resisteixen a acceptar que Europa es converteixi en un balneari).

Tan perillós per a la UE és la insatisfacció dels que creuen no rebre prou ajuts com la de sectors productius que se senten perjudicats per partida doble, com a pagadors i competidors amb els EUA i la Xina. Si vostè pogués triar, ¿seria partidari d'una estratègia que prioritzi reenganxar-se al tren tecnològic o d'una en què primin la solidaritat i justícia transversal?

ara
Els petits plaers sempre hi són.
Gaudeix-los aquest estiu amb l'ARA
3 mesos per només 9,99 €

Contingut relacionat + "Marxa un dels grans": l'actualitat en 9 tuits

Etiquetes UE coronavirus Covid-19

Comparteix a facebook Comparteix a twitter

Més continguts de

El preu de l'habitatge cau un 7,2% a Barcelona en un any

Acord salomònic per reconstruir l'economia de la UE

Patates fregides, regals d'aniversari i un casament avançat, les anècdotes darrere les portes de l'eurocimera

3 Comentaris

3 Tots ↓ Primer el més recent

Masvi
20/07/2020 08:08
Mercès Tomàs. L'article molt interessant i molt clar.
Respon 3 0

Rossegacebes
19/07/2020 15:52
Molt bon article. I el problema que planteja no té cap bona solució. És un dilema: a curt termini segur que ho tenim malament. L'opció solidaritat és la millor a mig termini, però condemna la UE a la mediocritat tecnològica. L'opció tecnologia desmunta la UE tal com la coneixem, però permetria no perdre el tren a llarg termini.

I, com sempre, la UE triarà el camí del mig. Una mica d'aquí, una mica d'allà. Els dels països pobres s'hauran (ens haurem) d'estrènyer el cinturó, però serem competitius en alguns camps (per exemple, ara ho som en la 5G).
Respon 4 0

eltet
Sant Cugat del Vallès
19/07/2020 11:12
Probablement Fernandez Vara (PSOE) i Monago (PP) son defensors aferrissats de l'alternativa tecnològica. Per tradició extremenya.
Respon 1 0

Comenta

Has de ser subscriptor per poder fer comentaris Subscriu-t'hi

ara.cat
L'ECONOMIA EN XIFRES
Atur, inflació, preu de la llum i més

PUBLICITAT
CaixaBank
Escoltar Parlar Fer

El + vist
1 El empresari consolidat a demanar menjar amb sis mesos de diferència
2 La bona persona i l'heroi solitari
TONI SOLER
3 Els CAP, al límit per la falta de rastrejadors
4 Antoni Trilla: "Aquest estiu, família i tranquil·litat"
ANTONI BASSAS
5 Catalunya suma 1.493 nous positius i 3 morts per covid-19

El + comentat

PUBLICITAT
PRIMAGAS
Biopropà per a un planeta més verd

A la portada de l'Ara.cat
Mor l'actor John Saxon, el mític secundari de 'Malson a Elm Street' i 'Operación Dragón'
Barcelona i l'àrea metropolitana concentren el 90% dels nous casos de covid
Dos pics de calor extrema en una mateixa setmana
Opel Calibra, quan les línies importaven
Alibereu Britney Spears

PUBLICITAT
PREMI DE FOTOGRAFIA
Exposició
FUNDACIÓ VILA CASAS
PALAU SOLTERRA TORROELLA